

K-POP DEMON DETECTIVES

ΠΤΩΣΗ ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ

✦
ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΓΙΑ
ΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ
✦
ΤΩΝ K-POP DEMON
HUNTERS ✦

ΣΤΕΪΣΑ ΝΤΟΪΤΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΕΚΔΟΤΗ: Το παρόν βιβλίο έχει γραφτεί και εκδοθεί αποκλειστικά για σκοπούς ψυχαγωγίας. Το βιβλίο αυτό έχει συγγραφεί και εκδοθεί ανεξάρτητα και δεν εγείρεται ούτε υπονοείται καμία αξίωση για χορηγία, έγκριση ή σύνδεση με οποιαδήποτε εμπορικά σήματα ή άλλα προϊόντα που αναφέρονται σε αυτό. Όλα τα εμπορικά σήματα που εμφανίζονται στο παρόν βιβλίο ανήκουν στους αντίστοιχους κατόχους τους και χρησιμοποιούνται εδώ μόνο για ενημερωτικούς σκοπούς.

.....

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **K-Pop Demon Detectives 1 – Πτώση στο Τόκιο**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: K-Pop Demon Detectives 1 – Tokyo Takedown
Από τις Εκδόσεις Bluestone Books, Νέα Υόρκη 2026
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Stacia Deutsch
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αριάννη Μοσχονά
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Lidia Fernandez
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Katie Jennings Campbell
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Παύλος Πασχαλίδης
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Bluestone Books, 2026
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2026

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2026

ISBN 978-618-01-6607-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου [Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα] και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου. Επίσης απαγορεύεται η οποιαδήποτε αναπαραγωγή όλου ή μέρους του βιβλίου για σκοπούς εκπαίδευσης σε συστήματα ή τεχνολογία τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αυτό προστατεύεται προφυλάσσεται από διαδικασίες TDM-Διαχείρισης Δεδομένων Δοκιμών [Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΥ) 2019/790].

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.	PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Από το 1979	Since 1979
Έδρα:	Head Office:
Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800	Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

K-POP DEMON DETECTIVES

ΒΙΒΛΙΟ 1

ΠΤΩΣΗ ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ

ΣΤΕΪΣΑ ΝΤΟΪΤΣ

Μετάφραση: Αριάδνη Μοσχονά

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΤΟ ΑΤΕΛΙΕ ΤΗΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΡΙΑΣ

Αν πιστεύετε πως η τελευταία σας συναυλία στη Σεούλ εντυπωσίασε τους φαν σας», είπε ο Χα Τζουν καθώς οδηγούσε τη Σονγκ Γι, τη Γουίλοου και την Ισόλ μέσα από στενά δρομάκια, για να αποφεύγουν τους γεμάτους κόσμο κεντρικούς δρόμους του Τόκιο, «περιμένετε μόνο και θα δείτε τι σας έχω κανονίσει για το σόου σας αύριο το βράδυ. Οι φαν των ALIBI δε θα ξεχάσουν ποτέ αυτή τη συναυλία. Επική, σας λέω! Θα είναι ΕΠΙΚΗ!» Έστριψε αριστερά, έπειτα δεξιά, μετά ξανά αριστερά.

«Είσαι σίγουρος ότι ξέρεις πού πηγαίνουμε, Χα Τζουν;» ρώτησε η Σονγκ Γι τον αδελφό της. «Δύσκολη δουλειά να είσαι ο μάνατζερ ενός ανερχόμενου συγκροτήματος της K-Pop... Ξέρω πως ο παραγωγός ανέθεσε σ' εσένα αυτή την περιοδεία, αλλά μπορείς σίγουρα να τα καταφέρεις;»

Η Σονγκ Γι λάτρευε τον ανοιξιάτικο καιρό. Όταν ο Χα Τζουν είπε σε όλες τους να ντυθούν «απλά, καθημερινά», εκείνη διάλεξε ένα ξεβαμμένο ροζ μπλουζάκι και ένα εφαρμοστό μαύρο σορτσάκι. Η πάνινη τσάντα με τα

λουλούδια ήταν ακριβώς στο στιλ της: φτιαγμένη στο χέρι και αγορασμένη από κάποιο μπαζάρ.

«Είμαι ο καλύτερος μάνατζερ που έχετε», απάντησε ο Χα Τζουν.

«Είσαι ο μοναδικός που έχουμε», απάντησε η Σονγκ Γι. «Τι προσπαθείς να κάνεις, να μας φέρεις στο πιο ήσυχο δρομάκι όλης της Ιαπωνίας;» Έδειξε προς τα παλιά, ξεθωριασμένα από τον ήλιο και μισοερειπωμένα τούβλινα κτίρια. Ενώ μεγάλο μέρος του Τόκιο λαμποκοπούσε από τα έντονα φώτα και τις επιγραφές από νέον που αναβόσβηναν, αυτό το μέρος της πόλης ήταν ρημαγμένο και εντελώς ερημικό. Δεν είχαν συναντήσει ούτε άνθρωπο από την πρώτη φορά που έστριψαν αριστερά.

«Να μη με αμφισβητείς ποτέ», είπε ο Χα Τζουν στην αδελφή του. «Τα έχω όλα υπό έλεγχο». Σταμάτησε επιτέλους μπροστά σε μια απλή ξύλινη πόρτα, χωρίς καμία ταμπέλα.

Η Σονγκ Γι έγειρε το κεφάλι της στο πλάι, κοιτάζοντας καλά καλά την πόρτα. Δεν είχε χερούλι. Δεν είχε κάποιον τρόπο για να την ανοίξεις.

«Θα το δούμε αυτό, βέβαια...»

«Μου αρέσει ο βίντατζ αέρας σου, Χα Τζουν», είπε η Γουίλοου, ενώ ο Χα Τζουν τσέκαρε το τηλέφωνό του για να βεβαιωθεί ότι βρίσκονταν στη σωστή διεύθυνση. «Χαίρομαι που φοράς το μπουφάν που σου βρήκα!» Ο Χα Τζουν είχε συνδυάσει το ανθρακί μπουφάν μ' ένα άσπρο μπλουζάκι και χακί παντελόνι φόρμας.

Το φαρδύ, ροζ παντελόνι της Γουίλουου και η μακριά ζώνη της επίσης υποτίθεται πως θα την έκαναν να μοιάζει σαν κανονικός άνθρωπος στον δρόμο. Το τρέντι κοντό μπλουζάκι της μπορεί να βοηθούσε στο χαλαρό λουκ, αλλά τα ακριβά αθλητικά παπούτσια μαρτυρούσαν πως είχε κάνει σπατάλες.

«Δε μου φαίνεται και πολύ επικό όλο αυτό», είπε η Ισόλ, μισοκλείνοντας τα μάτια πίσω απ' τα καινούρια γυαλιά της. Φορούσε μια γαλαζοπράσινη φούστα και ασορτί μπλουζάκι που είχε στην ντουλάπα της για χρόνια – αυθεντικό βίντατζ. «Βρισκόμαστε στο Πουθενά του Τόκιο. Και κοιτάζουμε μια πόρτα».

Η Ισόλ ένιωθε άβολα με τα δώρα και την επίδειξη πλούτου. Ναι, φορούσε τα ρούχα που της κανόνιζε ο Χα Τζουν και χαμογελούσε για τις κάμερες, μα τα επέστρεφε όλα με χαρά στο τέλος της φωτογράφισης ή της συναυλίας.

«Χα Τζουν, νόμιζα πως μας πηγαίνεις σε κάποια σούπερ ντούπερ σχεδιάστρια», είπε η Ισόλ με μια έκφραση που έλεγε πως σίγουρα θα προτιμούσε να μη συμβεί αυτό. «Εδώ κάτι δεν πάει καλά στον λογαριασμό. Συνήθως, σούπερ ντούπερ συν σχεδιάστρια ίσον μια πολύ πιο όμορφη είσοδος».

«Υπομονή, φίλες μου», είπε ο Χα Τζουν, που το βλέμμα του πήγαινε πέρα δώθε στην πόρτα, σαν να έψαχνε... κάτι.

Η Σονγκ Γι παρατήρησε μια μαύρη τελίτσα μέσα στο

ξύλο, στο ύψος των ματιών. Είχε μέγεθος και σχήμα αράχνης. Την έδειξε στον Χα Τζουν. Εκείνος έγνεψε σαν να την είχε ήδη δει.

«Μπορούμε να μπούμε μέσα;» ρώτησε η Σονγκ Γι.

«Γιατί βιάζεστε όλες τόσο πολύ, νούνα», ρώτησε ο Χα Τζουν τη Σονγκ Γι, χρησιμοποιώντας την κορεάτικη τρυφερή λέξη που σημαίνει «μεγάλη αδελφή», ενώ έψαχνε μέσα στη δερμάτινη τσάντα του κάτι χαρτιά και ένα στιλό. «Ο Δάσκαλός μου λέει πάντα: “Το αργό ψάρι τρώγεται τελευταίο”».

«Ο νέος σου δάσκαλος των πολεμικών τεχνών είναι όλο σοφίες», απάντησε η Σονγκ Γι, στριφογυρίζοντας τα μάτια της. «Και τι πάει να πει αυτό, δηλαδή; Ποιος είναι το αργό ψάρι;»

«Δεν ξέρω», παραδέχτηκε ο Χα Τζουν ανασηκώνοντας τους ώμους. «Όμως, ο Δάσκαλος λέει πως θα το καταλάβω με τον καιρό».

«Είσαι ανόητος», είπε η Σονγκ Γι χαχανίζοντας.

«Μπα. Τρομερός είμαι», απάντησε ο Χα Τζουν. Έδωσε στις κοπέλες τα χαρτιά.

«Τι είναι αυτό;» ρώτησε η Σονγκ Γι, κοιτάζοντας το έγγραφο. «Δήλωση εμπιστευτικότητας;»

«Το 'πιασες», είπε ο Χα Τζουν, μοιράζοντας τα στιλό. «Τυπική δήλωση εμπιστευτικότητας. Οι ALIBI τις χρησιμοποιούν συνέχεια για τη δική σας προστασία. Λένε ότι δε θα πείτε σε κανέναν ό,τι θα δείτε εδώ μέσα. Ό,τι συμβεί σε αυτό το μέρος μένει σε αυτό το μέρος».

«Αφού δεν ξέρουμε τι είναι αυτό το μέρος», είπε η Ισόλ, βάζοντας την υπογραφή της, «δε θα είναι δύσκολο να το κρατήσουμε μυστικό».

«Μυστηριώδες», είπε η Γουίλοου. «Λατρεύω τα μυστήρια». Υπέγραψε και το δικό της χαρτί και το έδωσε πίσω στον Χα Τζουν.

Η Σονγκ Γι δίσταζε. Γιατί να θέλει κάποιος να κρατήσει μυστικό αυτό το μέρος; Τι βρισκόταν πίσω από μια τόσο απλή πόρτα;

«Υπάρχει μόνο ένας τρόπος να το μάθουμε», μουρμούρισε, υπογράφοντας κάτω κάτω.

Ο Χα Τζουν έχωσε τα χαρτιά στη χαραμάδα κάτω από την πόρτα και περίμενε. Ακούστηκε ένα θρόισμα από μέσα και έπειτα ήχησε στο τηλέφωνό του το ντινγκ ενός μηνύματος.

«Είμαστε οκέι», είπε μ' ένα σκανταλιάρικο χαμόγελο. «Και τώρα, δείτε αυτό». Ο Χα Τζουν έσκυψε μπροστά και κόλλησε το μάτι του στην τελίτσα-αράχνη. Ένα δευτερόλεπτο αργότερα, η πόρτα άνοιγε μ' ένα δυνατό κλικ.

«Τι φάση!;» αναφώνησε η Ισόλ. Παραμέρισε τον Χα Τζουν για να εξετάσει το κρυφό σκάνερ. «Ουάου! Μια κάμερα με υπέρυθρες ακτίνες φωτογραφίζει σε υψηλή ανάλυση την ίριδα του ματιού. Τα δεδομένα μετατρέπονται σε ψηφιακό κωδικό. Ο ψηφιακός κωδικός είναι προγραμματισμένος να ανοίγει την πόρτα! Πολύ πολύ ουάου, όμως!» είπε με ενθουσιασμό.

«Ελάτε. Πάμε», είπε ο Χα Τζουν μ' ένα χαμόγελο, σπρώχνοντας τις κοπέλες προς τα μέσα.

Η Γουίλοου και η Ισόλ μπήκαν πρώτες και άρχισαν να παρατηρούν τον γυμνό, εντελώς αστόλιστο χώρο.

Η Σονγκ Γι εξέτασε την αίθουσα προτού αποφασίσει να μπει. Ήταν πελώρια, είχε γυαλιστερό, βιομηχανικό τσιμεντένιο δάπεδο και καθόλου έπιπλα. Ο χαμηλός φωτισμός την έκανε να δείχνει κάπως τρομακτική. Υπήρχε κάποια αναστάτωση στην ατμόσφαιρα. Η Σονγκ Γι στέρωσε μια τούφα από τα καστανά και κομμένα στο ύψος των ώμων μαλλιά της πίσω από το αυτί της, ενώ μια ανατριχίλα διέτρεχε τη σπονδυλική της στήλη.

«Πού είμαστε;» ρώτησε η Σονγκ Γι, γυρνώντας ξανά προς τον αδελφό της, που κρατούσε ακόμη την πόρτα ανοιχτή.

«Αυτή θα είναι η ωραιότερη μέρα της ζωής σας!» τη διαβεβαίωσε ο Χα Τζουν.

«Θα το δούμε αυτό», είπε η Σονγκ Γι, που ήταν ακόμη καχύποπτη.

«Έχε μου εμπιστοσύνη», είπε ο Χα Τζουν, ακολουθώντας τη μέσα.

«Ξέρετε τι θα έκανε αυτή τη μέρα την καλύτερη της ζωής μας;» ρώτησε η Σονγκ Γι τις φίλες της.

«Τσάι τζίντζερ με λεμόνι;» ρώτησε η Γουίλοου.

«Μαραθώνιος βίντεο γκέιμ;» πρότεινε η Ισόλ

«Έχω μια άλλη ιδέα...» Η Σονγκ Γι σήκωσε τα χέρια της ψηλά, λύγισε τα δάχτυλά της σαν να ήταν νύχια γάτας και

άρχισε να πλησιάζει τον αδελφό της, πατώντας στις μύτες των ποδιών της.

«Όχι!» διαμαρτυρήθηκε ο Χα Τζουν. «Σονγκ Γι, όχι! Όχι σήμερα!»

«Κρίμα να χάσω τέτοια ευκαιρία σε μια μεγάλη και άδεια πίστα». Η Σονγκ Γι άφησε κάτω την τσάντα της και, ορμώντας με δύναμη, άρπαξε τον Χα Τζουν από τον λαιμό, κάνοντάς του κεφαλοκλείδωμα. Έπειτα έτριψε παιχνιδιάρικα τις αρθρώσεις των δαχτύλων της πάνω στα κοντά μαύρα μαλλιά του.

«Σονγκ Γι! Κόφ' το!» είπε με μια πνιχτή κραυγή. Το κεφάλι του ήταν παγιδευμένο και κοπανούσε τα πόδια του. «Θα λερώσεις τα ρούχα σου», είπε με δυσκολία. «Μείνε στους στίχους σου! Εσύ είσαι ποιήτρια, όχι μαχήτρια».

«Είμαι και τα δύο!» είπε εκείνη γελώντας, καθώς τον άφηνε ελεύθερο. «Κάνεις τον φοβερό και τρομερό μάννατζερ, μα όλες εμείς ξέρουμε πως είσαι ο μικρούλης αδελφός μου που παριστάνει τον μεγάλο». Η Σονγκ Γι στριφογύρισε γύρω από τον Χα Τζουν, με τα χέρια της σηκωμένα στη στάση του ταεκβοντό. «Για δείξε μου τι σου έχει μάθει αυτός ο καινούριος Δάσκαλος των πολεμικών τεχνών».

«Ο Χα Τζουν δεν μπορεί να αντισταθεί, αν τον προκαλέσεις», είπε η Γουίλοου, κάνοντας ένα βήμα πίσω για να φύγει από τη μέση.

«Και στη Σονγκ Γι δεν αρέσει να χάνει», απάντησε η Ισόλ, πηγαίνοντας δίπλα στη Γουίλοου. Κόλλησαν και οι δυο στον πιο κοντινό τοίχο.

«Αχ, νούνα, μπορεί να είμαι μικρότερος από σένα», είπε ο Χα Τζουν, παίρνοντας μια βαθιά ανάσα, «αλλά είμαι πιο ψηλός και πιο δυνατός!» Με το ένα του χέρι, άρπαξε το απλωμένο μπράτσο της αδελφής του και το γύρισε προς τα πίσω και προς τα πάνω.

Η Σονγκ Γι άφησε ελεύθερο όλο της το βάρος, ρίχνοντάς τους και τους δυο στο πάτωμα. Άρχισαν να κυλάνε σαν φίδι με δυο κεφάλια προς την άλλη άκρη του δωματίου.

«Νομίζω πως η Σονγκ Γι θα νικήσει αυτή τη φορά», είπε η Γουίλοου. Άρχισε να γυρίζει τη μία από τις βαμμένες ξανθές κοτσίδες της. Είχε ροζ φιογκάκια στην άκρη τους, για να είναι ασορτί με το παντελόνι της. Όπως κι αν ήταν τα μαλλιά της, όταν αποφάσιζε η ίδια πώς θα ντυθεί, στη Γουίλοου άρεσε να έχει ένα φιογκάκι. Ή και πολλά φιογκάκια πλεγμένα μεταξύ τους.

«Απλώς το μαντεύεις;» ρώτησε η Ισόλ. «Ή το προβλέπεις με βάση τη διαίσθησή σου; Δε θα στοιχημάτιζα ποτέ ενάντια στη διαίσθησή σου».

«Είναι γεγονός. Μπορεί να της αρέσει να πειράζει τον αδελφό της για τον νέο του Δάσκαλο, όμως ο μικρός βελτιώνεται στις πολεμικές τέχνες», είπε η Γουίλοου.

«Καλά θα κάνει να μάθει γρήγορα», είπε η Ισόλ. «Η Σονγκ Γι έχει τρελή αγωνιστική ικανότητα». Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, άναψαν πολύ δυνατά φώτα στο ταβάνι και οι διάσπαρτες βαμμένες σε όλα τα χρώματα του ουράνιου τόξου τούφες στα μαλλιά της Ισόλ λαμπύρισαν. Η έντονη κίτρινη λάμψη αποκάλυψε τη Σονγκ Γι καθισμέ-

νη πάνω στον Χα Τζουν, που τον είχε γυρίσει ανάσκελα.

«Παραδίνεσαι;» ρώτησε τον αδελφό της. Παραήταν αφοσιωμένη στην πάλη για να παρατηρήσει την ξαφνική αλλαγή στο φως.

«Πο...» πήγε να πει αυτός, μα η λέξη έμεινε μισή στα χείλη του καθώς το βλέμμα όλων στράφηκε στο αυστηρό, κατσουφιασμένο πρόσωπο της Γιούμι Κόντο, της πιο διάσημης σχεδιάστριας στην Ιαπωνία.

«Παιδιά!» Η έκφρασή της δε χαλάρωσε. Το βλέμμα της έπεσε πάνω στον Χα Τζουν και στη Σονγκ Γι σαν να ήταν ακτίνες λείζερ. «Σηκωθείτε», τους είπε με απαλή αλλά επιβλητική φωνή.

Ο Χα Τζουν και η Σονγκ Γι τινάχτηκαν όρθιοι.

«Συγγνώμη, συγγνώμη, συγγνώμη». Ο Χα Τζουν υποκλινόταν με κάθε του συγγνώμη, χωρίς να κοιτάζει τη Γιούμι Κόντο.

Η Γιούμι Κόντο είχε τα μαλλιά της πιασμένα κότσο, κι έτσι το δέρμα της ήταν τραβηγμένο και ήταν δύσκολο να καταλάβεις την ηλικία της. Θα μπορούσε να είναι από είκοσι ως εξήντα χρόνων.

«Μας συγχωρείτε», είπε η Σονγκ Γι. «Σκέφτηκα πως ίσως όλο αυτό να ήταν άλλο ένα από τα κόλπα του Χα Τζουν». Κοίταξε το ντροπιασμένο, κατακόκκινο πρόσωπο του αδελφού της. «Του αρέσει να κάνει πλακίτσες».

«Έχω κι εγώ μικρότερο αδελφό», είπε η Γιούμι Κόντο.

Επικράτησε άβολη σιωπή. Καμία από τις σταρ της K-Pop δεν τολμούσε να μιλήσει – ή έστω να κουνηθεί.

Ο Χα Τζουν παρέμεινε σκυμμένος στην υπόκλισή του.

Ύστερα από κάποια ώρα, η Γιούμι Κόντο τέντωσε και έπειτα λύγισε το δάχτυλό της προς τη Γουίλοου και την Ισόλ, παροτρύνοντάς τες χωρίς λόγια να την πλησιάσουν.

«Για να σας δω λίγο εσάς τις δυο». Έκανε έναν κύκλο με το δάχτυλό της. Η Γουίλοου και η Ισόλ υπάκουσαν και έκαναν μια στροφή γύρω από τον εαυτό τους αργά, σαν να ήταν μαριονέτες κρεμασμένες από το σκοινί της σπουδαίας σχεδιάστριας. Το βλέμμα της ήταν κολλημένο επάνω τους.

«Μια χαρά θα είστε», είπε η Γιούμι Κόντο. Κροτάλισε τα δάχτυλά της. Ένας νεαρός γύρω στα είκοσι μπήκε από μια πλαϊνή πόρτα τόσο καλά χωμένη στον τοίχο, που κανείς τους δεν την είχε δει μέσα στο λιγοστό φως. Φορούσε μαύρα, σαν να προσπαθούσε να γίνει ένα με το φόντο, και τα βαμμένα κατάμαυρα μαλλιά του τον έκαναν να μοιάζει σαν σκιά. Έσπρωχνε μια ράγα για ρούχα, με ασημί ροδάκια. Στη μακριά ράγα υπήρχαν τρεις κρεμάστρες. Ότι κι αν βρισκόταν σε αυτές τις κρεμάστρες ήταν κρυμμένο μέσα σε κλειστές θήκες ρούχων με φερμουάρ.

Η Σονγκ Γι σκέφτηκε πως θα ήταν τέλειος ως βοηθός στα παρασκήνια, γιατί θα μετακινούσε τα διάφορα αντικείμενα χωρίς να τον βλέπει κανείς.

Άφησε τη ράγα στη μέση του δωματίου και έπειτα έδωσε στη Γιούμι Κόντο ένα τηλεκοντρόλ. Η Σονγκ Γι είδε τη σχεδιάστρια να παίρνει τη συσκευή και να την αγκαλιάζει με τα χέρια της προτού την κρύψει μέσα στο μα-

νίκι του εντελώς απλού και μακριού ως το πάτωμα μαύρου κιμονό της. Και έπειτα να σφίγγει τη μαύρη ζώνη γύρω από τη μέση της.

Η Σονγκ Γι είχε μια παράξενη αίσθηση πως όλη αυτή η αυτοπεποίθηση της Γιούμι Κόντο ήταν θέατρο. Δύσκολο να καταλάβεις τι πραγματικά συνέβαινε μέσα στο κεφάλι της.

«Αυτός είναι ο Μινάτο Σάτο, ο μαθητευόμενός μου», είπε η Γιούμι. «Είναι ντροπαλός, δε μιλάει πολύ». Έκανε μια κυματιστή κίνηση με το χέρι της σαν να τον έσπρωχνε να φύγει. Σίγουρα δε σκόπευε να σπρώχνει τη ράγα μόνη της. «Εγώ σας σχεδίασα προσωποποιημένα, μοναδικά σακάκια για την αυριανή συναυλία. Θα φορέσετε γυαλιστερές μαύρες ολόσωμες φόρμες από κάτω, ώστε να δοθεί στα σακάκια σας όλη η προσοχή που τους αξίζει. Χάρη σ' εμένα, οι ALIBI θα λάμπουν στην Ιαπωνία».

Ο Μινάτο άνοιξε τα φερμουάρ των δύο θηκών και έκανε νόημα στη Γουίλοου και στην Ισόλ.

Το σακάκι της Γουίλοου ήταν γαλαζοπράσινο με κεντητά σχέδια σε όλο το μήκος των μανικιών. Είχε το αγαπημένο της χρώμα...

«Α!» αναφώνησε πλησιάζοντας. «Έχει κρυστάλλους ραμμένους στο ύφασμα». Διέτρεξε με το χέρι της το σακάκι, εξετάζοντας τους κρυστάλλους. «Μπλε αχάτης για αλήθεια και επικοινωνία. Ροζ χαλαζίας για αγάπη προς τους άλλους και προς τον εαυτό μας». Το χέρι της έμεινε ακίνητο. «Το λάπις λάζουλι δημιουργεί φιλίες που κρατάνε

μια ζωή». Τα μάτια της Γουίλουου λαμπύριζαν από χαρά όταν στράφηκε προς τη Γιούμι Κόντο. «Είναι τέλειο. Σαν να γνωρίζετε τις πιο βαθιές επιθυμίες της καρδιάς μου».

«Τις γνωρίζω», είπε η Γιούμι Κόντο γνέφοντας.

Ο Μινάτο αποκάλυψε το δεύτερο σακάκι: ήταν ασημί, τόσο ανοιχτόχρωμο, που έδειχνε διάφανο. Έδειξε στην Ισόλ τον κρυμμένο διακόπτη με τον οποίο αναβόσβηναν τα μικροσκοπικά φωτάκια που ήταν ραμμένα πάνω στο γυαλιστερό ύφασμα. Είπε χαμηλόφωνα στην Ισόλ: «Η Γιούμι Κόντο οραματίστηκε αυτό για σένα».

Η Σονγκ Γι παρατήρησε πως ο Μινάτο είπε «οραματίστηκε», και όχι «έραψε» ή «δημιούργησε». Αναρωτήθηκε ποιος είχε πραγματικά φτιάξει τα σακάκια. Μήπως ο Μινάτο; Ή κάποιος άλλος είχε ράψει στο χέρι το ύφασμα και τα κουμπιά;

«Και το δικό μου έχει το αγαπημένο μου χρώμα: χρώμιο!» Η Ισόλ πάτησε τον διακόπτη μέσα στο σακάκι. «Και έχει φωτάκια LED!» φώναξε καθώς το σακάκι άστραφτε και λαμποκοπούσε. Η Ισόλ μπορούσε να ελέγχει τα χρώματα, το μοτίβο, την ταχύτητα και τον ρυθμό των LED. «Γνωρίζετε και τις δικές μου επιθυμίες!» Όρμησε προς τα εμπρός, με τα μπράτσα της τεντωμένα, για να αγκαλιάσει τη Γιούμι Κόντο, μα η σχεδιάστρια έκανε ένα βήμα πίσω και στο πλάι, για να την αποφύγει.

Η Ισόλ έκανε την αδιάφορη. Χαμήλωσε τα χέρια της και προσποιήθηκε πως δεν την είχε κατακλύσει το συναίσθημα.

«Θέλω να πω, ναι, ευχαριστώ για το σακάκι».

Τέλος, ο Μινάτο έβγαλε προσεκτικά από τη θήκη του το τρίτο σακάκι. Του πήρε περισσότερη ώρα και ήταν πιο προσεκτικός με αυτό απ' ό,τι με τα άλλα δύο.

Η Σονγκ Γι κρατούσε την ανάσα της, περιμένοντας την αποκάλυψη. Αφού τα άλλα σακάκια ήταν τέλεια για τις φίλες της... πώς θα ήταν το δικό της;

Πρώτα παρατήρησε πως το σακάκι ήταν κόκκινο. Του ρουμπινιού.

Αυτό ήταν το χρώμα που φορούσε στις εμφανίσεις της και πάντα τής φαινόταν παράξενο. Στην κανονική της ζωή, επέλεγε πιο απαλά, πιο παλ χρώματα – καμία σχέση με το γυαλιστερό και φανταχτερό σακάκι που της έδινε τώρα ο Μινάτο. Ήθελε η φωνή και ο χορός της να κερδίζουν την προσοχή, και όχι τα ρούχα της.

Μα υπήρχε και κάτι ακόμα σε αυτό το σακάκι που της έκανε εντύπωση.

Οι ρουμπινί παγιέτες ήταν σαν να της έκλειναν το μάτι, σχηματίζοντας σχέδια που θα περνούσαν απαρατήρητα από τα μάτια όλων των άλλων, μα όχι τα δικά της.

Εκείνης δεν της ξέφευγε ποτέ και τίποτα. Αν υπήρχε κάπου μια κλωστούλα ή μια παγιέτα που είχε φύγει από τη θέση της, θα το πρόσεχε. Η παρατηρητικότητά της ήταν που την έκανε εξαιρετική αρχηγό για το γκρουπ τους. Έπιανε και το παραμικρό λάθος στη χορογραφία τους. Το μυαλό της συνδύαζε ρυθμούς και στίχους, και ήξερε πώς να τους συγχρονίζει άψογα. Αν κάτι δεν πήγαινε καλά, η

Σονγκ Γι ήταν η πρώτη που θα το ανακάλυπτε. Η προσοχή της στη λεπτομέρεια την έκανε επίσης τέλεια για τη μυστική, εκτός σκηνής ζωή των ALIBI.

Η Σονγκ Γι μάλωνε τον εαυτό της που δεν είχε εντοπίσει την κρυφή πόρτα στο βάθος του ατελιέ απ' όπου είχε μπει η σχεδιάστρια. Έπρεπε να είχε αφιερώσει κάποιον χρόνο για να αφήσει τα μάτια της να συνηθίσουν το σκοτάδι. Είχε επιτρέψει στον αδελφό της να την αποσπάσει, κι έτσι δεν είχε δει πως ο χώρος αυτός ήταν κάτι παραπάνω από αυτό που έδειχνε αρχικά. Ευχόταν αυτό να μην αποτελούσε σημάδι πως έχανε την ιδιαίτερη ικανότητά της.

Αφού διαβεβαίωσε τον εαυτό της πως δε θα έκανε ξανά τέτοιο λάθος, η Σονγκ Γι άφησε τη Γιούμι Κόντο να της φορέσει το σακάκι.

«Να χορεύεις και να τραγουδάς με αυτό, αλλά να μην καθίσεις. Εντάξει;» είπε η Γιούμι Κόντο.

«Γιατί;» ρώτησε η Σονγκ Γι, που αναρωτιόταν τι να σημαίνει αυτή η προειδοποίηση.

«Επειδή το λέω εγώ». Η Γιούμι Κόντο έστρωσε τους ώμους του σακακιού και έκανε μερικά βήματα πίσω.

Το σακάκι μπορεί να ήταν κάπως υπερβολικό για το γούστο της, μα η Σονγκ Γι όφειλε να παραδεχτεί πως ήταν τέλειο. Κάτι καλύτερο από τέλειο: κάθε παγιέτα, κάθε ραφή, όλα λειτουργούσαν μαζί, αρμονικά. Η Σονγκ Γι ήξερε πως το σακάκι αυτό δεν ήταν μόνο σχέδιο και στίλ. Είχε δει τον Μινάτο να δίνει στη Γιούμι Κόντο ένα τηλε-

κοντρόλ. Το βλέμμα της στράφηκε προς το μαύρο κουτάκι στο χέρι της Γιούμι Κόντο.

Η Γιούμι Κόντο παρατήρησε πως η προσοχή της Σονγκ Γι είχε στραφεί αλλού. Τα μάτια της έδειχναν να... χαμογελάνε;

«Θέλεις να δεις το σακάκι σε όλη του τη δόξα;» ρώτησε η σχεδιάστρια.

«Ναι!» είπε η Σονγκ Γι. Η φωνή της μαρτυρούσε τον ενθουσιασμό και την αγωνία της.

Η Γιούμι Κόντο πάτησε ένα κουμπί. Από το ταβάνι κατέβηκε ένας προβολέας. Η συγκεντρωμένη δέσμη φωτός έπεσε πάνω στο γυαλιστερό ύφασμα με τις παγιέτες, μεταμορφώνοντας το σακάκι από ένα όμορφο ρούχο σε κάτι θεαματικό.

Σονγκ Γι σημαίνει «ένα λουλούδι», μα εκείνη δεν το είχε νιώσει σαν κάτι ιδιαίτερο μέχρι τότε. Όταν το φως έπεσε στο σακάκι, κατακόκκινες λάμπες άρχισαν να εκπέμπονται από την πλάτη της και ανέβαιναν στον αέρα σαν ολόγραμμα καπνού.

Το ολόγραμμα στροβιλίστηκε γύρω από τη Σονγκ Γι, ώσπου αυτή βρέθηκε τυλιγμένη σ' ένα τεράστιο πορφυρό *μουγκούνγκουα*, το εθνικό λουλούδι της Νότιας Κορέας. Κάθε πέταλο ξετυλιγόταν σ' έναν αργό ρυθμό που η Σονγκ Γι ήξερε πως θα ταίριαζε απόλυτα με το πιο δημοφιλές τραγούδι από το νέο τους άλμπουμ: ένα χορευτικό κομμάτι που λεγόταν «Κόκκινος Παλμός».

«Να σας δω», τις διέταξε η Γιούμι Κόντο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΑΝ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ *K-POP DEMON HUNTERS*

Όταν οι σταρ της K-Pop Σονγκ Γι, Γουίλλου και Ισόλ – γνωστές ως ALIBI – φτάνουν στο Τόκιο, τον επόμενο σταθμό της παγκόσμιας περιοδείας τους, ανυπομονούν να εντυπωσιάσουν το κοινό τους, φορώντας αστραφτερά νέα ρούχα από μια διάσημη ντόπια σχεδιάστρια. Μα όταν ένα υπέροχο σακάκι εξαφανίζεται, κι ένα παράξενο πλάσμα βγαίνει απ' το σκοτάδι, τα τρία κορίτσια αναγκάζονται να αφήσουν τα μικρόφωνα και να πιάσουν τους μεγεθυντικούς φακούς, για να λύσουν το μυστήριο προτού ένας δαίμονας καταφέρει να μετατρέψει σε όπλο τη φήμη που εκείνες κέρδισαν με τόσο κόπο.

Η **ΣΤΕΪΣΑ ΝΤΟΪΤΣ** είναι συγγραφέας παιδικών βιβλίων, κάποια από τα οποία έχουν βρεθεί στην κορυφή των μπεστ σέλερ των *New York Times*. Ζει στην Τεμέκιουλα, στην Καλιφόρνια, και έχει γράψει πάνω από 300 βιβλία.

Από 8 ετών

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-6607-1

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 32956